

Doreen Seidler fik sin kontoruddannelse i Skoleforeningen og blev efterfølgende ansat i Teknisk Afdeling, som kunne bruge en hjælpende hånd og meget gerne ville have hendes. Foto: Trine Flammig

Ud af skallen og i gang med livet

Efter en svær start på karrieren, hvor Doreen Seidler følte sig nedbrudt og usikker, fandt hun i Skoleforeningen den støtte og tryk, hun havde brug for til at genopbygge sin selvtillid og finde glæde igen.

UDDANNELSE

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Midt i juni bestod Doreen Seidler sin sidste prøve og var dermed færdiguddannet kontorassistent.

Hun smiler bredt, både over sin beståede eksamen og over, at hun faktisk ikke helt kan huske, hvornår det var, og lige skulle konsultere sin telefon for at finde ud af det.

Hun sidder i et mødelokale på øverste etage af den tidligere Christian Paulsen-Skolen, der i dag huser en stor del af Skoleforeningens administrative personale. Her har Doreen tilbragt en hel del af sin elevtid, og på etagen nedenunder har hun siden den 1. juli haft sin daglige gang som ansat kontorassistent i Teknisk Afdeling.

Det er en smilende, ung kvinde på 24 år med rank ryg og en imødekommende udstråling, der sidder der ved bordet, og hun bliver i alle de hjørner af Skoleforeningen, hvor hun har haft sin gang, rost for at være både sød, hjælpsom og dygtig.

Men sådan har det ikke altid været med Doreen Seidler. Faktisk tværtimod.

For da hun startede som elev i Skoleforeningen, var hun på mange måder et brændt barn.

»Lav lige kaffe«

Doreen Seidler er opvokset i Nyhus mellem Harreslev og Kobbermølle. Hun har haft sin skolegang på Kob-

bermølle Danske Skole og Cornelius Hansen-Skolen og blev uddannet bagerjomfru, inden hun tog realklassen og i 2020 begyndte som kontorelev i et firma i Lyksborg.

Det var her, det gik galt.

- Jeg ikke fik lært det, jeg skulle. Jeg lavede aldrig noget, der havde med kontor at gøre, siger Doreen og fortæller om en elevtilværelse, der lærer sig op ad den ofte kærkede »lav lige kaffe«-version af en ung elev, der bliver kastet rundt med efter forgodtbefindende.

I Doreens tilfælde var kaffebrøget dog erstattet af arkivering, at handle og at køre biler rundt.

De manglende uddannelsesrelevante opgaver er imidlertid ikke hele fortællingen, og det kommer lige så stille frem, efterhånden som Doreen beretter.

Ondt i maven

Det handler nemlig også om en uddannelsesansvarlig, der var »meget uvenlig«, som Doreen i første omgang udtrykker det.

Virkeligheden var knap så diplomatisk og handlede om en person, der ikke blot var uvenlig, men som skældte højlydt ud foran alle andre og i alt for lang tid for en forseelse, som Doreen intetanende havde gjort sig skyldig i.

Det handlede om et uddannelsessted, hvor hun ikke fik lov til noget og blev kaldt dum, når hun stillede spørgsmål, og om en ung kvinde, der derfor krøb mere og mere ind i sig selv.

- Jeg var helt stille, bange for at

Jeg var stille, næsten bange for at arbejde.

Doreen Seidler

spørge, for at lave fejl. Jeg var nervøs og ville ikke tale med nogen. Jeg havde ondt i maven og gik tudende på arbejde og hjem igen, siger Doreen.

Et eller andet sted fandt hun kræfterne til at henvende sig til Industri- og Handelskammeret (IHK) for at få råd og hjælp til at finde en anden elevplads.

Hun skrev ansøgninger i ét væk og havde nærmest opgivet en tilværelse som kontorassistent, da hun kiggede efter ledige stillinger på Skoleforeningens hjemmeside.

- Jeg har før arbejdet i børnehaven, så jeg kiggede for at se, om der var en stilling som pædagogmedhjælper et sted. Men så søgte de også en kontorelev.

Doreen smiler igen og tilføjer:
- Jeg tænkte, det var lidt skæben.

Fra bange til bestået

Så i foråret 2022 skiftede Doreen Seidler elevplads.

På trods af godt halvandet år i Lyksborg havde hun ikke meget med i bagagen. Teorien havde hun på plads, men praksis manglede,

og så blev hun og Skoleforeningen efter råd fra IHK enige om at samle op, så hun alt i alt skulle være i lære et år mere, end man ellers er.

Elevtiden i Skoleforeningen begyndte på Skolekontoret, hvor særligt to kolleger fik stor betydning for Doreen.

- De gjorde alt for, at jeg kom ud af min skal. Jeg var stille, næsten bange for at arbejde, men de fik mig bygget op og hjalp mig meget. De gjorde, at jeg efter kun en måned bestod afslutningsprøven på del 1, fortæller hun.

De næste godt to år kom hun rundt i en stor del af afdelingerne, men ikke Teknisk Afdeling, hvor hun er nu.

Og det generer hende overhovedet ikke, at hun intet vidste til afdelingens opgaver på forhånd, for:

- Jeg kan jo bare spørge, smiler hun og får et smil tilbage fra sin kollega ved skrivebordet overfor.

En del af teamet

Doreen er blevet uddannet, faldet til ro og har fået det bedre. Hendes mor kalder hende mere »ligevægtig«, og sådan føler Doreen sig også.

Og hun takker Skoleforeningen for det.

- Jeg mærker en ekstrem forskel på dansk og tysk virksomhed. Her er mere familiært. Man kan snakke med alle, og alle er hjælpsomme, åbne og venlige. Man lærer alt fra bunden, og man skal som ny ikke være bange for noget, for Skoleforeningen tager sig af en og vil lære en noget. Man kan bare spørge, fø-

ler sig tryk og ikke som den nye, men som en del af teamet.

- Det er et helt lille samfund. Det har jeg ikke prøvet før. Jeg har haft mange arbejdsgivere, men aldrig en så god som Skoleforeningen, siger Doreen Seidler.

I månederne op til færdiggørelsen af sin uddannelse, søgte Doreen kontorstillinger rundt omkring og kunne faktisk være startet i en fastansættelse et andet sted.

Men hun valgte en tidsbegrænset stilling året ud i Skoleforeningen.

- Jeg var så glad for arbejdet og kollegerne, at jeg bare ville være her, siger Doreen og smiler igen, da hun fortæller om sin reaktion på opringningen om, at hun kunne begynde i Teknisk Afdeling:

- Jeg tudede faktisk, da jeg havde lagt røret. Jeg var simpelthen så glad, siger hun.

Kunne du....

...også tænke dig at blive elev i Skoleforeningen?

Så kontakt:
Marianne Rautenstrauch-Stadil,
kontorleder
Tlf.: +49 (0) 461 5047 180
Mail: Marianne.Rautenstrauch@skoleforeningen.org

Nomernes far tryllebandt sit publikum

Forfatter og tegner Jan Kjær har været på besøg i Sydslesvig. Hans sidste stop var Hiort Lorenzen-Skolen, hvor festsalen var fyldt af begejstring.

FORFATTERBESØG

Trine Flamming
kommunikation@skoleforeningen.org

Hvis du nogensinde bliver spurgt, om du vil til et foredrag med Jan Kjær, behøver du ikke at overveje dit svar. Bare sig ja med det samme - og tag endelig børnene med.

Den følelse er der sikkert mange, der sidder tilbage med, efter forfatter og tegner Jan Kjær den 10. og 11. september var på besøg i Sydslesvig.

På førstedagen lagde han vejen forbi Cornelius Hansen-Skolen og Læk Danske Skole, og dagen derpå gik turen til Jens Jessen-Skolen i Flensborg og til sidst Hiort Lorenzen-Skolen i Slesvig.

Her blev skolebibliotekar Dagmar Paulsen meget glad, da Center for Undervisningsmidler (CFU) spurgte, om skolen var interesseret i at få besøg af Jan Kjær, og hun gik straks i gang med at forberede eleverne på besøget.

Blandt andet bestilte hun masser af Jan Kjærs bøger på Dansk Central Bibliotek og udstillede dem i sit »Forfatterskab«, hvor eleverne præsenteres for skiftende forfattere og deres bøger.

Mange af Hiortens elever var nu i forvejen godt bekendt med Jan Kjær - eller i hvert fald dele af hans forfatterskab.

- Her på biblioteket er han nok mest kendt for sine Nomer-bøger, som eleverne er meget glade for at læse, fortæller Dagmar Paulsen.

Stjernestøv

Og nu kom han så. Forfatteren, der ikke er en hvilken som helst forfatter, som det hurtigt gik op for eleverne i 4.-6. årgang, der sammen med elever fra Gottorp-Skolen og Husum Danske Skole sad bænket i festsalen på Hiort Lorenzen-Skolen.

Jan Kjær har udgivet 73 bøger, er oversat til 14 sprog og udgivet i 15 lande, og der er lavet film og teater-

I en time lyttede omkring 100 skoleelever i festsalen på Hiort Lorenzen-Skolen til Jan Kjærs fængende fortællinger. Foto: Trine Flamming

Jan Kjær udpegede »Viljetyven 1« som sin yndling blandt de 73 bøger, han har skrevet. Foto: Trine Flamming

Der var efter foredraget stor efterspørgsel på Jan Kjærs autograf. Her får Ben forfatterens navn på sin fodbold. Foto: Trine Flamming

stykker over hans bøger.

Og godt nok er han ikke berømt i sin hjemby, som en af elverne spurgte ham om, men han er faktisk alligevel lidt en stjerne.

Det skulle der ikke mere end en tegning til at slå fast. En tegning fra dengang, Jan Kjær arbejdede for Lego og blandt andet »lavede det her«, som han sagde, inden han viste tegningen på storskærmen.

Da et par legofigurer bag det velkendte StarWars-logo tonede frem, lød et kollektivt »WAUW!« fra salen.

Så havde Jan Kjær ligesom fanget sit publikum - og her blev det.

Bag forfatteren

Ved hjælp af små filmklip, tegning med et par af publikummerne, levende, oplysende, spændende, sjove og inddragende fortællinger om, hvordan han blev tegner og forfatter, om de tre bedste ting ved det og om, hvordan han arbejder, kom Jan Kjær ikke blot igennem sin historie, han tryllebandt sine tilhørere i en time.

Modsat mange af sine kolleger, vælger Jan Kjær ikke at læse op af sine bøger, og det er helt bevidst.

- Det er jo ikke mig, der skal læse dem. Det kan man gå hjem og gøre. Jeg vil hellere fortælle om tingene bag, sagde han, da han havde sat sit navnetræk på en seddel fra den sidste af de mange autografivrige elever.

Det er anden gang, Jan Kjær med stor succes har hilst på danske elever i Sydslesvig. Hans besøg er muliggjort med støtte fra kunst.dk, som CFU har ansøgt om økonomisk hjælp til »Levende litteraturmøder for børn og unge«.

Den helt store læsedag for hele skolen

Jes Kruse-Skolen havde en god dag med læsning og produktion af pop-up-bøger på kryds og tværs af klasser og aldersgrupper.

LITTERATUR

tf
kommunikation@skoleforeningen.org

Sidste år begyndte Jes Kruse-Skolen i Egernførde at fejre FNs Internationale Læsedag.

Da den i år faldt på en søndag, besluttede skolen sig for at give den et andet navn og bare kalde den »Den store læsedag«.

Den blev holdt mandag den 16. september og var en fælles dag for hele skolen fyldt af læseaktiviteter og med læselyst i centrum.

De godt fire en halv timers læsedag så således ud:

* Der var læsefællesskaber, hvor de store elever læste for de små, for eksempel læste 9.-10. klasse for 1.-2. klasse, 8. klasse for 3. klasse osv. rundt omkring på skolen.

* Efterfølgende holdt eleverne litteratursamtaler om blandt andet yndlingspersonen og yndlingsstedet i det, der var blevet læst.

* Så stod den på krea-workshops med pop-up-bøger eller produktion af pop-up-bøger for hele skolen.

* Der var »booktalks« i klasserne om de læste bøger, og bogkasserne bliver i klasserne, så eleverne fortsat kan læse i bøgerne, som de har hørt deres kammerater fortælle om.

* Pop-up-bøgerne blev udstillet i aulaen.

* Den sidste time blev brugt på hyggelæsning for de store rundt omkring på skolen, i skolegården, på skolebiblioteket - bare over det hele.

- Læsedagen var en god dag. Det var godt og hyggeligt at lave pop-up-bøger. Man kunne chillen lidt og var sammen med elever fra andre klasser, var Paula, Bela, Frida fra 7. klasse efterfølgende enige om.

Eleverne på Jes Kruse-Skolen brugte blandt andet læsedagen på at læse højt for hinanden - på tværs af klasserne. Foto: Anette Taebel

